

[Alfred Hansen]

det rent sproglige og overhovedet ikke med den kulturelle og historiske baggrund.

Nu, da vi er nået til sidste halvdel af 1. g, må vi jo nok sige, at vi blev glædeligt overraskede med hensyn til latin i gymnasiet. Latinundervisningen på gymnasiet har for vores vedkommende været en total omvæltning, fordi hovedvægten er blevet lagt på indholdet og det historiske fremfor på det grammatiske.«

Videre siger de 3 elever i 1. g:

»Vores latinundervisning har lært os noget om os selv, om vores oprindelse og om det samfund, vi lever i, sat i relation til det romerske samfund og den romerske levevis.«

Videre:

»Vi mener i høj grad, at latin er relevant, når man beskæftiger sig med samfundet af i dag, fordi vi ikke ville befinde os på det kulturelle stade, samfundet er på i dag, hvis den antikke verden ikke havde startet denne udvikling for os. Derfor sætter vi samfundet i dag i relation til samfundet af dengang.«

Det var altså elevsynspunkter, som går ud på – og de er nok normgivende for, hvad flertallet af eleverne på dette alderstrin mener – at det er godt at have et solidt fundament at bygge sin videre uddannelse på.

Jeg vil stærkt appellere til, at man benytter denne lejlighed til her i folketinget at give eleverne på 9. klassetrin i folkeskolen en mulighed for at blive undervist i faget latin. Jeg vil ikke mindst appellere til partiet venstre, kristeligt folkeparti og de radikale, som gerne vil sætte den personlige frihed højt, om, at de også lever op til denne målsætning. Ved en vedtagelse af dette forslag vil man give eleverne en valgmulighed, idet man overlader til eleverne selv at vælge, selv at sammensætte deres skoleskema, i stor udstrækning.

Jeg vil til slut give udtryk for, at jeg håber, man her vil være villig til at stemme på tværs af en eventuel partiparole og give eleverne mulighed for at få den latin, som både mange elever og mange forældre ønsker de skal have.

Formanden:

Jeg glemte vist at oplyse, at lovforslaget var fremsat af hr. Alfred Hansen.

Ninna Pedersen (FP):

Fremskridtspartiet støtter dette lovforslag fra retsforbundet om aflæggelse af latinprøve efter 9. klassetrin.

Det er klart, at dispensationsansøgninger udebliver, når ministeren har folkeskoleloven at henvise til, for folk er trods alt autoritetstro og ved, at de må bøje sig for gældende lov. Derfor undlader de at søge. Vi kan dog læse, at ministeren har givet dispensation til en ungdomsskole. Denne dispensation er givet efter, at den ændrede lov er trådt i kraft, fordi den pågældende ungdomsskole var så forudseende, at man påbegyndte latin i 8. klasse og afslutter med prøve i 9. klasse i maj-juni 1981. Ministeren anfører, at ansøgningen var kommet på et så tidligt tidspunkt, at pågældende skole ikke kunne være bekendt med lovændringen.

Dette eksempel viser vel, at behovet er der. Hvorfor så ikke give grønt lys for dispensationer, såfremt man ikke vil trække den ændrede lov tilbage på dette punkt og indføre de nye bestemmelser, der er anført i forslaget?

Når ministeren taler om valgfrihed, er det valgfrihed for ministeren fremfor for de implicerede parter, nemlig skoleelever og forældre. Det kan nærmest virke oprørende på mig, at man afviser en del privatistansøgninger fra elever på 9. klassetrin i folkeskolen. Det fremgår af ministerens svar på spørgsmål nr. 10 i udvalget.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Til hr. Alfred Hansen vil jeg godt starte med at sige: »Errare humanum est«. Det betyder, oversat til godt dansk, at det er menneskeligt at fejle. Det har hr. Alfred Hansen gjort i de bemærkninger, han her er kommet med, idet han erklærede, at folketinget fjernede latin som adgangskrav til nysprogligt gymnasium, og føjede til, at samtidig begik man den fadæse at fjerne muligheden for, at latin blev valgfag. Dette er ikke rigtigt. Baggrunden for, at latin gled ud som valgfag i folkeskolen, var, at der var et flertal her i folketinget, der ønskede at styrke historieundervisningen og idrætsundervisningen. Skulle man skaffe plads til denne styrkelse af idræt og historie, var der ikke andre muligheder, end at noget måtte glide ud. Der var et flertal, der mente, at det burde være latin i denne situation.